

บทที่ 2

วิธีศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง หัตถศิลป์เกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสารพัดช่าง กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปีการศึกษา 2520 โรงเรียนสารพัดช่างซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 4 แห่งที่ตกเป็นตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสารพัดช่างพระนคร โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยา โรงเรียนสารพัดช่างชลบุรี และโรงเรียนสารพัดช่างนครหลวง

วิธีเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษารั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามเชิงสร้างขึ้นเองโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และวิทยานิพนธ์ ตลอดทั้งคำแนะนำจากอาจารย์ประจำสถาบันประชากรศาสตร์ นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างชลบุรี จังหวัดชลบุรี จำนวน 28 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง ปรับปรุงแก้ไขล่วงที่บกพร่องให้รักภูมิและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จากนั้นนำเอาแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสารพัดช่างที่ตกเป็นตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้นำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาตอบระหว่างวันที่ 17-20 ตุลาคม 2520 ไปรับแบบสอบถามคืนระหว่างวันที่ 24-27 ของเดือนเดียวกัน

การสุ่มตัวอย่าง

006661

มีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นแรก การเลือกโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานครมีเพียง 4 แห่ง จึงให้ทั้ง 4 โรงเรียนเป็นตัวอย่าง โดยกำหนดจำนวนนักศึกษาที่จะตกเป็นตัวอย่างโรงเรียนละ 275 คนเท่ากัน (หั้งนี้เพราะนักศึกษาหั้ง 4 โรงเรียนมีจำนวนใกล้เคียงกัน) จะได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,100 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 การเลือกภาคเวลาเรียน เนื่องจากแต่ละโรงเรียนแบ่งภาคเวลาเรียนออกเป็น 3 ภาค คือ ภาคเช้า เวลาเรียน 9.00-12.00 น. ภาคบ่าย เวลาเรียน 13.00-16.00 น. และภาคค่ำ เวลาเรียน 17.00-20.00 น. จึงเลือกเพียง 2 ภาคเวลาเรียนโดยใช้วิธีจับฉลาก ปรากฏว่าได้นักศึกษาภาคเช้าและภาคค่ำเป็นตัวอย่าง กำหนดให้ตัวอย่างจากภาคเช้า 137 ตัวอย่าง และภาคค่ำ 138 ตัวอย่าง หั้ง 4 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 การเลือกประเภทวิชา กำหนดให้นักศึกษาหั้ง 4 ประเภทวิชาแต่ละภาคเวลาเรียนเป็นตัวอย่าง คือ ประเภทวิชาช่างอุปสาหกรรม ประเภทวิชาช่างหัวไป ประเภทวิชาธุรกิจ และประเภทวิชาการพิค อาร์ท เลือกมาประเภทวิชาละประมาณ 35 ตัวอย่าง ในขั้นนี้นำเอารายชื่อของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างแต่ละโรงเรียน แยกเป็นประเภทวิชา มาเลือกหาตัวแทนของกลุ่มโดยวิธี Systematic Sampling

ลักษณะแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถาม ได้แนวความคิดมาจากการทำร้า เอกสาร และวิทยานิพนธ์ ทดลองนักศึกษาในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วนใหญ่ มีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลแสดงคุณลักษณะโดยทั่วไปทางค้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 หัศนศิริที่มีต่ออายุสมรส โดยครอบครุณเรื่อง อายุการแต่งงานครั้งแรก ของชายและหญิง อายุของผู้ที่จะมาเป็นคู่สมรส และระยะเวลาในการรู้จักคู่สมรส ก่อนการแต่งงาน

ส่วนที่ 3 หัศนศิริที่มีต่อการตัดสินใจในการสมรส มีรายละเอียดค่าตาม เช่น การสร้างฐานะก่อนแต่งงาน ลักษณะของคู่สมรส การยอมรับของบิดามารดาเรื่องการสมรส การเลือกคู่สมรส การเลือกคู่สมรสของบุตร และความลับพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

ส่วนที่ 4 หัศนศิริที่มีต่อพิธีการสมรส มีรายละเอียดค่าตามเกี่ยวกับ การนwash เวียน ก่อนแต่งงาน ลินสอดหงอนหมัน การถูถูกษัยน การจากหะเบียนสมรส การจัดพิธีในการแต่งงาน

ส่วนที่ 5 หัศนศิริเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว มีรายละเอียดค่าตามในเรื่องการ ปรึกษาเรื่องจำนวนบุตรก่อนแต่งงาน การมีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากแบบสอบถามแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นจึง ไก่จากการลงทะเบียน เจ้าบัตร ทราบบัตร ในการประเมินผล ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่ง ให้รับความอนุเคราะห์จากศูนย์ประเมินผลด้วยเครื่องจักรแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้โปรแกรมสَاเร็จูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

ลักษณะของข้อมูล

การเลือกนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เพราะ นักศึกษากรุงเทพมีลักษณะที่น่าสนใจ กล่าวคือโรงเรียนสารพัดช่างมีลักษณะแตกต่างจากโรงเรียนประเภทอื่น ผู้ที่เข้ารับการศึกษาเป็นบุคคลทั่วไป มีเกณฑ์และข้อจำกัดในการเข้ารับการศึกษาน้อยที่สุด ดังนั้นประชากรกรุงเทพมีสถานภาพระหว่างความเป็นประชาชน ทั่วไปเท่ากับความเป็นนักศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียนสารพัดช่างจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในคุณลักษณะของประชากรกรุงเทพมีน้ำใจคืน

โรงเรียนสารพัดช่างเป็นโรงเรียนที่เปลี่ยนสภาพมาจากการเรียนที่เปลี่ยนมาเป็นชีพเปลื่อนที่ ซึ่งมีอยู่เดิม เริ่มตั้งเป็นโรงเรียนสารพัดช่างเมื่อประมาณ พ.ศ. 2504 โดยสังกัดกองโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสารพัดช่างมีพื้นที่ 9 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 4 แห่ง ต่างจังหวัด 5 แห่งคือที่ จังหวัดอุบลราชธานี อุบลราชธานี เชียงใหม่ สังขละ และชลบุรี ลักษณะการศึกษาในโรงเรียนสารพัดช่าง คือบุคคลชายหญิง ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และมีความรู้สาขาวิชาชั้นประถมปีที่ 4 สามารถสมัครเข้าศึกษาในโรงเรียนสารพัดช่างได้โดยไม่มีการสอบคัดเลือก ในปีหนึ่งๆ แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ภาคเรียน หลักสูตรการเรียนแต่ละวิชาสามารถเรียนจบภายใน 1 ภาคเรียน หรือจะเรียนต่อในวิชา ระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย โดยกำหนดเวลาเรียนแต่ละภาคเรียนดังนี้

ภาคเรียนที่ 1 ระยะเวลาเรียน 5 มิถุนายน - 21 กันยายน

ภาคเรียนที่ 2 ระยะเวลาเรียน 1 ตุลาคม - 15 มกราคม

ภาคเรียนที่ 3 ระยะเวลาเรียน 26 มกราคม - 10 พฤษภาคม

ส่วนระบบการเรียนในแต่ละโรงเรียนแบ่งออกเป็น 3 ผลัด คือ

รอบเช้า เวลาเรียน 9.00-12.00 น.

รอบบ่าย เวลาเรียน 13.00-16.00 น.

รอบค่ำ เวลาเรียน 17.00-20.00 น.

วิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนสารพัดช่างแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ได้แก่ วิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ - โทรทัศน์ ช่างเครื่องทำความเย็น ฯลฯ

2. ประเภทวิชาช่างทั่วไป ได้แก่ วิชาช่างตัดเสื้อสตรี ช่างตัดเสื้อชาย ช่างตัดผ้า ช่างเสริมสวย ศิลปะประดิษฐ์ อาหาร - ขนม ฯลฯ

3. ประเภทวิชาธุรกิจ ได้แก่ วิชาพิมพ์คิดไทย, อังกฤษ การโฆษณา บัญชี ฯลฯ

4. ประเภทวิชาการภาพพิค อาร์ท ได้แก่ วิชาการถ่ายรูป เชียนแบบโฆษณา เชียนแบบก่อสร้าง ฯลฯ

จากแบบสอบถามที่นำไปให้นักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างทั้ง 4 โรงเรียน จำนวน 1,100 ฉบับ ได้รับคืนทั้งล้วน 1,035 ฉบับ หรือเท่ากับร้อยละ 94.1 ของแบบสอบถามทั้งหมด เนื่องที่ได้รับแบบสอบถามคืนค่อนข้างสูง เป็นเพราะนักศึกษาส่วนมากเต็มใจและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการให้คำแนะนำทำท่องรู้อาจารย์ผู้รับผิดชอบในการน้ำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาตอบว่า ควรให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามที่โรงเรียน ไม่ควรตอบแบบสอบถามให้นักศึกษานำไปตอบที่บ้าน ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากครูอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาแบบสอบถามที่ได้รับคืนแยกตามโรงเรียน ปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามจากโรงเรียนสารพัดช่างพระนครจำนวน 262 ฉบับ โรงเรียนสารพัดช่างสีพระยาจำนวน 253 ฉบับ โรงเรียนสารพัดช่างชนบทจำนวน 259 ฉบับ และโรงเรียนสารพัดช่างนราธิวาสจำนวน 261 ฉบับ

ตาราง ก. อัตราส่วนร้อยของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในแหล่งโรงเรียน

โรงเรียนสารพัดช่าง	ร้อยละ	จำนวน
พระนคร	25.3	262
สีพระยา	24.4	253
ชนบุรี	25.0	259
นครหลวง	25.2	261
รวม	100.0	1,035

ด้านความแตกต่างระหว่างเพศจากกลุ่มคัวอย่างที่ศึกษาปรากฏว่า เพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย กล่าวคือ มีนักศึกษาเพศชายร้อยละ 52.5 ขณะที่มีนักศึกษาเพศหญิงร้อยละ 47.5 หากพิจารณาประเภทวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียนสารพัดช่างทั้ง 4 ประเภทวิชา จะพบว่าแต่ละประเภทวิชาเปิดโอกาสให้เพศชายและเพศหญิงได้เข้ารับการศึกษาตามความสนใจในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือบางประเภทวิชาเป็นวิชาชีพของผู้ชาย ได้แก่ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชากราฟฟิคอาร์ต บางประเภทวิชาเป็นวิชาชีพของผู้หญิง คือประเภทวิชาช่างทั่วไป ส่วนประเภทวิชาธุรกิจ ผู้หญิงและผู้ชายให้ความสนใจสมควรเรียนพอกัน และยังมีวิชาชีพของผู้หญิงบางประเภทที่ผู้ชายบางคนให้ความสนใจสมควรเรียน เช่น วิชาการทำอาหาร ศิลปประดิษฐ์ และเสริมสาย เป็นตน จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้สัดส่วนระหว่างเพศชายหญิงในกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษามีเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย

ตาราง ช. อัตราส่วนร้อยละของเพศของนักศึกษา

เพศ	ร้อยละ	จำนวน
ชาย	52.5	543
หญิง	47.5	492
รวม	100.0	1,035

บุตรเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนสารพัดช่าง มีความแตกต่างกันด้านอายุมากพอสมควร คือมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปจนถึง 40 หรือ 50 ปี หันนี้เพราะกรณีของนักศึกษาไม่ได้กำหนดอายุของบุตรที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนสารพัดช่างมากนัก เพียงแค่ให้มีอายุเกิน 15 ปี เท่านั้น เมื่อพิจารณาตามหมวดอายุจากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปีมีมากที่สุดคือมีร้อยละ 47.0 รองลงมาอยู่อันดับ 20-24 ปีมีร้อยละ 33.5 และกลุ่มอายุ 25-29 ปีมีร้อยละ 10.6 เมื่อกลุ่มอายุสูงขึ้นจำนวนนักศึกษาลดลงตามลำดับ คือกลุ่มอายุ 30-34 ปีมีร้อยละ 4.0 กลุ่มอายุ 35-39 ปีและกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 1.4 เท่านั้น ตามรายละเอียดที่แสดงในตาราง ค.

ในสถาบันการศึกษาทั่วไป นักศึกษาจะมีระเบียบกำหนดคว่านักศึกษาจะต้องเป็นโสด แต่สำหรับโรงเรียนสารพัดช่างไม่ได้กำหนดเรื่องนี้แท้จริงๆ หันนี้เพราะบุตรเข้ารับการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไป กันนั้นเมื่อพิจารณาสถานภาพสมรสของนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง (ตาราง ง.) ปรากฏว่านักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างที่สมรสแล้วถึงร้อยละ 14.0 และที่มีสถานภาพยังไม่แต่งงาน หมาย แยกกันอยู่ รวมกันถึงร้อยละ 0.9 และเนื่องจากนักศึกษาจำนวนมากอยู่ในกลุ่มอายุน้อยๆ คือกลุ่มอายุ 15-19 ปี จึงพบว่าอัตราส่วนของนักศึกษาที่ยังคงเป็นโสดมีจำนวนมากถึงร้อยละ 85.1

ตาราง ค. อัตราส่วนร้อยแสงของอายุของนักศึกษา

อายุ	ร้อยละ	จำนวน
15-19 ปี	47.0	486
20-24 ปี	33.5	347
25-29 ปี	10.6	110
30-34 ปี	4.0	41
35-39 ปี	1.4	14
40 ปีขึ้นไป	1.4	15
ไม่ทobn	2.1	22
รวม	100.0	1,035

ตาราง ง. อัตราส่วนร้อยแสงสถานภาพสมรสของนักศึกษา

สถานภาพสมรส	ร้อยละ	จำนวน
โสด	85.1	881
สมรส	14.0	145
หม้าย	0.4	4
หยาด	0.1	1
แยกกันอยู่	0.4	4
รวม	100.0	1,035

ตามที่ทราบแล้วว่า โรงเรียนสารพัดช่างเปิดโอกาสให้บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 4 ขึ้นไปจนถึงทุกระดับชั้นเข้ารับการศึกษา จึงปรากฏว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงถึงชั้นอุดมศึกษาให้ความสนใจเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนสารพัดช่างมากพอสมควร กวัยเหตุที่โรงเรียนสารพัดช่างเปิดสอนวิชาช่าง และเทคนิคต่างๆอันจะนำไปใช้ช่าง เหล่านี้ไปใช้ได้เป็นอาชีพหลักหรือใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งอาจจะยึดถือเป็นอาชีพรองได้อีกด้วยโดยเฉพาะในสังคมแบบเมืองซึ่งความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เมื่อพิจารณาจะการศึกษาของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่าง ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีระดับการศึกษารั้นน้อยที่สุดปีที่ 1-3 มีมากที่สุดถึงร้อยละ 38.6 อันกับรองลงมาเป็นอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คือสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 19.1 สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-7 มีร้อยละ 17.1 สำเร็จระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-5,6 มีร้อยละ 16.1 ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีร้อยละ 6.3 และระดับปริญญาตรีมีถึงร้อยละ 2.7

ตาราง ๑. อัตราส่วนร้อยแสดงระดับการศึกษาของนักศึกษา

ระดับการศึกษา	ร้อยละ	จำนวน
ประถมศึกษาปีที่ 4	19.1	198
ประถมศึกษาปีที่ 5-7	17.1	177
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	38.6	399
มัธยมศึกษาปีที่ 4-5,6	16.1	167
อนุปริญญา, เทียบเท่า	6.3	65
ปริญญาตรี	2.7	28
ไม่ตอบ	0.1	1
รวม	100.0	1,035

ด้วยเหตุที่โรงเรียนสารพัดช่างเปิดโอกาสให้มุกคลทั่วไปเข้ารับการศึกษา จึงปรากฏว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาส่วนหนึ่งมีอาชีพประกอบเป็นหลักฐานแล้วคือประมาณร้อยละ 43.7 และอีกส่วนหนึ่งยังไม่ได้ประกอบอาชีพมีประมาณร้อยละ 56.3 เมื่อพิจารณารายละเอียดของบุคคลที่ประกอบอาชีพแล้ว ส่วนใหญ่จะมีอาชีพเป็นกรรมกรและรับจ้าง ซึ่งมีถึงร้อยละ 10.2 รองลงมาอาชีพค้าขายและธุรกิจมีร้อยละ 9.1 รับราชการร้อยละ 8.6 เสมียนและพนักงานร้อยละ 7.1 ช่างฝีมือร้อยละ 6.8 และที่น้อยที่สุดคืออาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีเพียงร้อยละ 2.0 เท่านั้น

ตาราง ๘. อัตราส่วนร้อยแสดงอาชีพของบุคคลที่ศึกษา

อาชีพ	ร้อยละ	จำนวน
รับราชการ	8.6	89
เกษตรกรรม	2.0	21
ช่างฝีมือ	6.8	70
semien, พนักงาน	7.1	73
ค้าขาย, ธุรกิจ	9.1	93
รับจ้าง, กรรมกร	10.2	106
ไม่มี	56.3	583
รวม	100.0	1,035